

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10333/2025
21.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Татјане Миљуш, Добриле Страјина и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Ђорђевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стојадин Ивановић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 153/25 од 28.02.2025. године, у седници већа одржаној 21.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 153/25 од 28.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 153/25 од 28.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 580/2024 од 15.10.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име дуга по основу неплаћене закупнине за период од 01.09.2017. године до 31.12.2019. године исплати тужиоцу износ од 2.798,67 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од 29.09.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да тужени плати законску затезну камату на месечне износе закупнине почев од падања у доцњу за сваки месец појединачно. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 200.082,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправака пресуде, с тим што на износ од 167.500,00 динара тече законска затезна камата од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 153/25 од 28.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Прешеву П 580/24 од 15.10.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се користи када се другостепена пресуда не може побијати ревизијом. Она је дозвољена ако би се одлучивањем о њој размотрила правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначила судска пракса и дало ново тумачење права. Посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права, а оцену њене дозвољености и основаности даје ревизијски суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у овом спору чији је предмет наплата дуговане закупнине, нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би, због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима, оправдавале потребу одлучивања ради уједначавања судске праксе.

Ревидент наводи да су нижестепени судови погрешно оценили изведене доказе и погрешно применили правило о терету доказивања. Тим наводима се указује на погрешну примену чланова 8. и 231. ЗПП, и тако учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог закона, која не може бити разлог за посебну ревизију. Због тога су такви наводи ревидента ирелевантни за дозвољеност и основаност његове посебне ревизије.

У овом спору, не постоји ни потреба за новим тумачењем права, одредбе члана 262. у вези члана 583. Закона о облигационим односима, односно одредбе члана 375. тог закона о застарелости потраживања закупнине. Ни одредба члана 378. Закона о облигационим односима, на коју се ревидент позива, не захтева ни посебно нити ново тумачење права, јер су њоме таксативно наведена потраживања која застаревају у року од годину дана, а међу њима није потраживање закупнине.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић